

Dosarul nr. 3ra-969/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nina Pșenițchi,
reprezentată de avocatul Vasile Geru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău,
intervenient accesoriu Nina Pșenițchi cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul declarat de către Nina Pșenițchi și s-a menținut hotărârea din 29
septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 3 mai 2017 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient
accesoriu Nina Pșenițchi privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău
nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate
privată asupra terenului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi”.

În motivarea acțiunii a indicat că, în fapt, prin decizia Consiliului municipal
Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de
proprietate privată asupra lotului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi” s-a decis
autentificarea dreptului de proprietate privată asupra unui lot de pământ cu suprafața
de 727 m² din str. XXXX, mun. XXXX.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în corespundere cu art. 64 din
Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a supus
controlului obligatoriu de legalitate decizia menționată și a constatat că aceasta a
fost adoptată contrar prevederilor legale.

A invocat că în conformitate cu art. 68 din Legea privind administrația publică
locală, prin notificarea nr. 1304/OT4 -656 din 7 aprilie 2017, Oficiul Teritorial
Chișinău a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea în termen de 30 de
zile, a deciziei nr. 2/31-16 din 9 martie 2017.

Până la moment autoritatea publică locală emitentă (în cazul dat - Consiliul municipal Chișinău) nu a adoptat nicio decizie cu privire la examinarea notificării înaintate de către Oficiul Teritorial Chișinău.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a menționat că în conformitate cu art. 15 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ după examinarea notificării, organul emitent (Consiliul municipal Chișinău) urma să efectueze una dintre acțiunile prevăzute de lege: să respingă cererea sau să o admită și, după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ.

A mai invocat că conform art. 315 Cod civil, doar proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile proprietarul terenului vizat în decizia notificată este statul Republica Moldova.

Astfel Consiliul municipal Chișinău nu putea decide referitor la înstrăinarea unui bun ce nu-i aparține cu drept de proprietate.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra terenului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi”.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă și s-a anulat decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra terenului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi”.

Prin decizia din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Nina Pșenițchi și a fost menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, conform art. 1 al Legii nr. 121 din 4 mai 2007 cu privire la administrarea și deetimizarea proprietății publice, legea respectivă reglementează raporturile ce țin de administrarea și deetimizarea proprietății publice.

Sub incidența acestei legi cad: proprietatea publică a statului și proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, cu excepția finanțelor publice, bunurilor instituțiilor publice, terenurilor agricole și a locuințelor.

La rândul său, conform prevederilor art. 7 alin. (2) al Legii nr. 121 din 4 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice, organul abilitat cu administrarea și deetimizarea proprietății publice a statului este Agenția Proprietăți Publice subordonată Ministerului Economiei, succesor al Agenției Privatizare, ale cărei atribuții sunt stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative.

În logica celor menționate, instanța de apel a stabilit că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, proprietar a bunului imobil din str. XXXX, mun. XXXX este statul Republica Moldova (f. d. 11).

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău a evidențiat că prima instanță just a conchis că, Consiliul municipal Chișinău, prin decizia nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra terenului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi”, a autentificat d-nei Nina Pșenițchi dreptul de proprietate privată, asupra terenului cu suprafața de 727 m² din str. XXXX, pentru exploatarea și deservirea caselor de locuit particulare și a construcțiilor accesorii,

conform planului, deși acest imobil este proprietatea statului Republica Moldova, și nu proprietate municipală.

Totodată, conform art. 315 alin. (1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, Consiliului municipal Chișinău nefiind proprietar al bunului imobil din str. XXXX, mun. XXXX, depășindu-și competențele sale date prin lege, a autentificat dnei Nina Pșenițchi dreptul de proprietate privată asupra unui teren proprietate a statului Republica Moldova, deși, potrivit Legii nr. 121 din 4 mai 2007, acțiunile respective erau de competența Agenției Proprietăți Publice subordonată Ministerului Economiei.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat că just a fost anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 „Cu privire la autentificarea dreptului de proprietate privată asupra terenului din str. XXXX dnei Nina Pșenițchi”, or, în conformitate cu prevederile art. 23 al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004, în caz de litigiu asupra datelor privind bunurile imobile formate, ca bază se iau datele din cadastrul bunurilor imobile, până aceste date nu vor fi contestate în condițiile legii.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, Curtea de Apel Chișinău a reiterat că este irelevant argumentul Ninei Pșenițchi precum că, terenul cu numărul cadastral XXXX care prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 a fost transmis în proprietate Ninei Pșenițchi, este cu statut destinat caselor individuale, fapt care, probabil a fost omis din greșeală de către specialiștii Biroului Cadastral Teritorial mun. Chișinău la înregistrarea terenului în registrul cadastral al bunurilor imobile, or, înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară, iar la momentul emiterii deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017, dreptul de proprietate asupra terenului, potrivit Registrului bunurilor imobile era înregistrat după statul Republica Moldova.

La 18 mai 2018 Nina Pșenițchi, reprezentată de avocatul Vasile Geru, a declarat recurs împotriva deciziei din 7 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău 2/18-2 din 27 februarie 2014 Consiliul a aprobat lista terenurilor proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate și plasate pe domeniul public și privat cu elaborarea unei liste ce face parte integrantă a deciziei menționate.

A susținut că, studiind decizia menționată și anume lista terenurilor la poziția 1565, a observat că terenul cu numărul cadastral XXXX care prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/31-16 din 9 martie 2017 a fost transmis în proprietate Ninei Pșenițchi, este stabilit ca lot cu statut destinat caselor individuale, fapt care, consideră că, probabil a fost omis din greșeală de către specialiștii Biroului Cadastral Teritorial mun. Chișinău la înregistrarea terenului în registrul cadastral al bunurilor imobile.

Recurenta a afirmat că este clar că înscrierea în Registrul bunurilor imobile a terenului din str. XXXX, mun. XXXX era deja incorectă în contextul în care este înconjurat de terenuri aflate în proprietate privată a persoanelor fizice transmise de

asemenea prin decizii ale Consiliului municipal Chișinău care au fost supuse controlului de legalitate și au rămas în vigoare.

A solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 7 februarie 2018, recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 20 martie 2018 (f. d. 99).

Astfel, recursul declarat la 18 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nina Pșenițchi, reprezentată de avocatul Vasile Geru, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nina Pșenițchi, reprezentată de avocatul Vasile Geru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Nina Pșenițchi, reprezentată de avocatul Vasile Geru.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nina Pșenițchi, reprezentată de avocatul Vasile Geru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva